

Букътъ.

Дърваръ не е — тогава?

Потокътъ, *безъ да запира.*

За мене туй и не важи.

Гласове.

Кажи, кажи...

Всички слушатъ напръгнато.

Гарвънътъ *важно и тържествено.*

Поетъ е той! Но вий не знайте
какво тазъ дума означава:

разбира той гласа на всички —
на бука старъ, на наш'тъ птички,
на малката трѣвица даже...

Поетъ да си — това ще каже.

Душата му далече стига —
чете той всичко кат'по книга.

Той вслушва се въвъ ваш'тъ тайни,
и приказкитъ ви омайни, —
родени само въвъ гората —
далечъ разнася по земята.

Той пѣй съсъ потока, съ листата,
съсъ радоститъ на цвѣтята,
и съ тѣзъ на гжбичката даже...

Поетъ да си — това ще каже.

Той страда съ чуждитъ неволи,
чрѣзъ тѣхъ той диша, съ тѣхъ се моли,
за тѣхъ на всичко е готовъ,
изпълненъ съ вѣра и любовь.
Въ душата му свѣта живѣе:
тамъ птичка волна пѣсень пѣе;
тамъ цвѣтъ цвѣти и буря вие;